

Men nu forekommer det mig ganske forkasteligt, at man lader disse fattige Mennesker betale i dyre Domme den Lettelse, den ganske ubetydelige Lettelse, Administrationen herved faar. At en gammel Mand skal betale over 100 Kr. om Aaret hele Resten af sin Levetid, fordi det er lettere at regne med 1,000 Kr. end med 1,163 Kr., forekommer mig at være højst ubilligt. Hvis altsaa Udgangspunktet, ud fra hvilket saadanne Pensionslønningssatser kunne fastsættes, er, at de altid skulle afrundes nedad, synes jeg, man skulde gaa helt bort fra dette System og ganske rolig udsætte Administrationen for det lidt større Arbejde, der maaske er ved lidt Brøkrøgn, fremfor at lade alle disse daarligt stillede Mennesker lide til deres Død under Indordningen i saadanne Satser. Efter at vi have faaet disse indførte for Statsbanernes og for Laboratoriearbejdernes Vedkommende, synes det, man er kommen ind paa Tanken om i det hele at beregne Pension efter Pensionslønningssatser. Jeg beder derfor taget under Overvejelse, om det er et rigtigt Skridt, man her har gjort, og om der ikke er Anledning til i Fremtiden at vende tilbage til en ligefrem Udregning af Pensionen efter Gennemsnitslønnen i Overensstemmelse med de almindelige Regler, Pensionsloven af 1858 giver.

Formanden: Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg beklager meget, at det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) ikke mener at kunne komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Understøttelsen til den af mig nævnte Baronesse, og ligeledes heller ikke komme ind paa Spørgsmaalet om de Understøttelser, der ere givne til forskellige Hoffunktionærer. Jeg har tidligere troet om det Parti, hvortil det ærede Medlem slutter sig, at det havde i nogen Grad den samme Livsopfattelse som jeg, nemlig den, at en Røgters Arbejde, naar det gøres samvittighedsfuldt, er ligesaa samfundsnyttigt og vistnok i mange Tilfælde mere samfundsnyttigt end en Greves. Jeg har ment, at man i dette Parti har været af den Anskuelse, at her i Salen gjaldt ingen Forrettigheder for Adelen eller andre, der ere højere paa Rangstigen end de, vi i Almindelighed betegne som Smaafolk her i Landet. Men nu ved jeg, og jeg takker det ærede Medlem for hans Oplysning i saa Henseende,

at der i dette Partis Øjne gælder en anden Ret for de store, end der gjaldt i Forvejen.

Formanden: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Det ved det ærede Medlem absolut ikke noget om. Jeg sagde, at en kort Bemærkning ikke egnede sig til Behandling hverken af Spørgsmaal om Baronesser eller Malkepiger eller af det store Spørgsmaal om, hvorledes man skal yde Understøttelse til de syge og daarligt stillede i Samfundet. Jeg skal imidlertid gerne tage Baronessespørgsmaalet op til Diskussion med det ærede Medlem, naar der er mere Tid til det, end der er ved en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg vil spørge det ærede Medlem om den Bevilling, der i sin Tid blev given til vedkommende Baronesse, ikke findes paa det Lovforslag, som foreligger her til Behandling? Det gør den, saa vidt jeg ved.

Jensen-Sønderup: Det er en Selvfølge, at den findes der, lige saavel som alle de andre Understøttelser.

Martin Madsen Halsted: Jeg skal overfor den højtærede Trafikminister blot gøre den Bemærkning, at naar han udtalte i Fjor, at Dobbeltsporet gennem Fyn „laa i Luften“, var det rigtigt, for saa vidt den Sag var i Kommission. Men naar han i Aar har udtalt om de af mig rejste Spørgsmaal, at det er gamle Travere, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at saa længe de ikke ere løste, er man nødt til at fremkomme med dem, og det er ikke tilstrækkeligt, at Ministeren henviser til, hvad han har sagt i Fjor, idet han i Fjor henviste til sine Forgængere. Naar Forholdet siden Forgængernes Tid er blevet forandret, maa Ministeren kunne give et Svar. Det gælder navnlig Havnebanetaksterne. Her ere Forholdene ikke længere saadanne, at man ikke kan undvære de 200,000 Kr., som der den Gang var Tale om. Det kan man udmærket godt nu, og jeg mener derfor, at Ministeren i ethvert Tilfælde kunde have taget Sagen under Overvejelse. Thi at henvise